

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXIII. Iosephus suspicatur in obuiâ syluâ puerum delitescere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Crede mihi, si quando labor tibi fregerit artus,
 Flos fessum medicâ leniet almus ope.
 Nunc age, carpe viam, pulchri si gratia floris
 Te tangat; puero sed duce, carpe viam.
 Ille, tibi qui signet iter, lux conscia veri est;
 Et via, quâ tendas; quamque sequare, salus.
 Quâ pueri venit umbra, venit lux clara salutis.
 Si latus umbra tuum tangat, Eous erit.

ELEGIA XXIII.

Iosephus suspicatur in obuiâ syluâ
 puerum delitescere.

1. Iosephus existimat in syluâ Puerum haerere.
2. Sperat rediturum.
3. Timet è sylua aliquid mali.
4. Subit syluam, & alloquitur arbores.

Hic quæ sylua viret densis incædua ramis,
 Nox cui sublustrum fraudat opaca diem:
 Quis scit, an vmbroso Puerum tuearur asylo,
 Quem piget aprico sole, solo que coqui?
 Si struat hic multâ secura cubilia quercu,
 Hinnuleique patris, hinnuleusque nepos,
 Quid vetat, hinnuleo qui mollior errat, Alumnum
 Abdat inexcussis protida sylua comis?
 Quem bene si noui, (cuiam imagè notus IESVS?)
 Lumina quo viret, deuia lustra subit.
 An non Bethlemio primum iubar abdedit antro,
 Dum Puerum cæco nox premit alta specu?
 Vt lubet, inuis condat se nubilus vmbri:
 Quod teget umbra, suo publicat igne iubar.
 Hoc iubar, esto premant obscura silentia noctis,
 Atamen id nolit perpete nocte premi.

Fraterbas

Fraternas imitata rotas redit altera coelo
 Delia, & alternum Delius ambit iter:
 Et Puer vsque redux luces alternat, & umbras:
 Lux tamen hic umbris ocyor vsque redit.
 Tantus amor teneri sub pectore spirat IESV;
 Ut nequeat lentis vrere corda moris.
 Sed tamen vrit, & errat ut ignis, & vnda sub Euro,
 Qui foret ærumnis portus & ara meis.
 Deprecor, hos ignes gelidis ut misceat vndis;
 Temperet ut sæuas ignis, & vnda faces.
 Sic gemit attollens Ioseph ad sidera palmas:
 Ora natant lacrymis; cætera languor habet.
 Et timet, & sperat, refugitque quod ambit, & anceps,
 Quærit, an umbroso perdat in orbe Deum.
 Inuitat via trita pedes, nox frondea terret:
 Spes hinc tuta trahit; retrahit inde timor.
 Statque, labatque, pari raris ut natat anxia vento,
 Ire diu libuit; sed modò stare iuuat.
 Adspiciens sylvam stat, ut arbor, ad arboris umbram. 3
 Et pauet intrò pedem ferre, referre pudet.
 Hic toruas stabulare tigres, stabulare Leones,
 Est merus. an vincet viuida cura metum?
 Ecquid agat? spes æqua suis sed militat ausis:
 Spes graue suadet iter, spe duce victor adit.
 Quod bene vertat; inuit densis sola confraga syluis:
 Hæc sed inire, statæ est ire salutis iter.
 Exclamat medijs cedris, simul & terebinthis;
 Num pia cedre Deum, seu terebinthe tenes?
 Seu viridi cyparisse caput premis obsita velo,
 Mœsta diu lætis omina verte comis.
 Et mihi redde pium nunc arbor amœna Puellum:
 Grata mei tandem meta laboris eris.
 At loca sola tacent, quercus tacet omnis & vlmus,
 Si non ad Zephyrum murmura bruta darent.
 Quin & amica cauis è vallibus indicat Echo,
 Multa querente viro, nil modò visa queri.
 Istud an immenso de Verbo & Numine restat,
 Numinis ut nusquam vel breuis aura strepat?

Flecte nouas alio stadio Iosephe quadr'gas :
 Area nulla tuis hinc patet apta rotis.
 Quis precor, vmbrosis vbi nox stat plurima syluis,
 Quærat inextincti nobile solis iter?
 Eia Sionæi iuga suspice candida montis:
 Montibus e summis surgit Eoa dies.

ELEGIA XXIV.

Adiurat B. Virgo Puerum, vt redeat:
 sin, eum optat floribus inscribi.

1. B. Virgo adiurat filium, vt recurrat.
2. Monet Matrem reuisat.
3. Omnibus rebus suum optat inscribi IESVM,
 vt vbiuis reperiat.

S Imemini refugo bis ab orbe recurrit in orbem
 Mobile signifero Solis iter stadio.
 Bisque redit mæror: quavis niger annis in hora,
 Quo sine sole dies, quo sine prole Parens,
 Et nulquam niueæ signant meâ turba columbæ
 Augurium, ac Pueri triste fugacis iter.
 Atque vtinam signent! sed quo magis auis errat,
 Hoc magis in pectus spicula certa iacit.
 Nescio qui fiat, quo longius auolat exsul,
 Hoc propius Gnati cor mihi torret amor.
 Ardeo, ceu Phœbe fraternis obuia flammis, (a)
 Dum procul ab Phœbo triste retorquet iter.
 Te per ego lacrymasque tuas, mi Gnate, measque,
 Has ego, quas læso pectore pasco, faces;
 Per quicquid tibi dulce sacro de flore pudoris,
 Influe Virgineos, influe, Parue, sinus.
 Et potes, & debes, is lucus, & orbis Amoris,
 Vt fugiat, refugoque orbe reflectat iter.
 Vtique facis, poteris. Puer es: iam lude per agros.
 Lude; sed in castos nocte recurre lares,

Virgineone